

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.540/3
VAN 3 JULI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 14 juni 2012 door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 maart 1993 tot vaststelling van de modaliteiten voor de subsidiëring van de aankoop van apparatuur voor geluidsmetingen door provincie- en gemeentebesturen’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

RECHTSGROND

2.1.1. Volgens de aanhef dient de rechtsgrond te worden gezocht in artikel 1, eerste lid, van de wet van 18 juli 1973 'betreffende de bestrijding van de geluidshinder'. In dat artikel wordt de Koning (lees: de Vlaamse Regering) gemachtigd om ter bevordering van de gezondheid van de mens, de nodige maatregelen te treffen om de geluidshinder, voortkomende van vast of mobiele, blijvende of tijdelijke geluidsbronnen te voorkomen of te bestrijden. De Koning kan met name:

- 1° het veroorzaken van bepaalde soorten lawaai verbieden;
- 2° het veroorzaken van bepaalde soorten aan restrictiemaatregelen onderwerpen en onder meer de duur van het veroorzaken van lawaai beperken;
- 3° de fabricage, het vervoer, de installatie en het gebruik van toestellen, inrichtingen of voorwerpen regelen of verbieden, die bepaalde soorten lawaai veroorzaken of kunnen veroorzaken;
- 4° de plaatsing en het gebruik van toestellen of inrichtingen om het lawaai te dempen, het op te slorpen, dan wel de nadelen ervan te verhelpen, opleggen en regelen;
- 5° beschermingszones oprichten ten gunste waarvan specifieke maatregelen kunnen worden genomen. Deze zones komen overeen met de woonzones, de industriezones, de recreatiecentra en met gebieden die bijzonder stiltebehoevend zijn.

Er dient te worden vastgesteld dat in voornoemd artikel 1, eerste lid, van de wet van 18 juli 1973 geen delegatie wordt verleend aan de Vlaamse Regering om in een subsidieregeling te voorzien.

Hierop gewezen, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

“De rechtsgrond voor de subsidieregeling kan gevonden worden in de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder, artikel 1, eerste lid. Dit is dezelfde rechtsgrond als de rechtsgrond van het huidige subsidiebesluit van 24 maart 1993, waarvan het toepassingsgebied door het voorliggend ontwerpbesluit wordt uitgebreid voor politiezones (voor subsidie van sonometers klasse 1) en met een subsidie voor gemeente- en provinciebesturen (voor sonometers klasse 2 die ter beschikking kunnen gesteld worden van lokale verenigingen).”

Met die zienswijze kan niet worden ingestemd. Geen enkele bepaling van voornoemd artikel 1, eerste lid, van de wet van 18 juli 1973 biedt rechtsgrond voor een subsidieregeling.

Gevraagd of in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2012 een bepaling is opgenomen waarbij de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om een subsidie toe te kennen waarin is bedoeld in het ontwerp, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

“Zoals in mijn e-mail (...) en in de aanhef van het besluit wordt aangegeven, kan de rechtsgrond voor de subsidieregeling gevonden worden in de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder, artikel 1, eerste lid. Dit is dezelfde rechtsgrond als de rechtsgrond van het huidige subsidiebesluit van 24 maart 1993, waarvan het toepassingsgebied door het voorliggend ontwerpbesluit wordt uitgebreid voor politiezones (voor subsidie van sonometers klasse 1) en met een subsidie voor gemeente- en provinciebesturen (voor sonometers klasse 2 die ter beschikking kunnen gesteld worden van lokale verenigingen).

Artikel 15 van het decreet van 23 december 2011 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2012, machtigt de regering om subsidies toe te kennen voor sonometers (2BC2012 werd 100.000 EUR voorzien op het artikel LB0/1LC-H-2-G/WT – document kan geraadpleegd worden via volgende [link](http://www.vlaamsparlement.be/Proteus5/showParlInitiatief.action?id=679334) <http://www.vlaamsparlement.be/Proteus5/showParlInitiatief.action?id=679334> p. 36).”

2.1.2. Voor de ontworpen bepalingen die voorzien in een subsidie kan een algemene rechtsgrond worden gevonden in artikel 3, derde lid, van de wet van 16 mei 2003 ‘tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof’. Luidens die bepaling moet er, bij ontstentenis van een organieke wetsbepaling, voor elke toelage in de uitgavenbegroting een speciale bepaling zijn die de aard van de toelage preciseert.¹

In artikel 15 van het decreet van 23 december 2011 ‘houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2012’ wordt bepaald dat, binnen de perken van het betrokken begrotingsartikel, subsidies kunnen worden toegekend onder meer voor het “aanschaffen van toestellen voor het meten van geluidsverontreiniging” (begrotingsartikel LB0/1LC-H-2-G/WT).

Artikel 15 van dat begrotingsdecreet kan worden beschouwd als een speciale bepaling van de uitgavenbegroting die de aard van de toelage preciseert. Aldus kan die bepaling, overeenkomstig artikel 3, derde lid, van de wet van 16 mei 2003, gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid welke de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’², worden geacht rechtsgrond te bieden voor de ontworpen bepalingen van het besluit die in een subsidiëring voorzien.

De aandacht moet evenwel erop worden gevestigd dat de voornoemde begrotingsbepaling in beginsel slechts als rechtsgrond kan gelden voor een regeling met betrekking tot het begrotingsjaar 2012. Het besluit van de Vlaamse Regering van 24 maart 1993 ‘tot vaststelling van de modaliteiten voor de subsidiëring van de aankoop van apparatuur voor geluidsmetingen door provincie- en gemeentebesturen’ dat bij het te nemen besluit wordt gewijzigd, is opgevat als een permanente regeling waarvan de gelding verder reikt dan het begrotingsjaar 2012. De rechtsgrond voor een subsidieregeling waarvan de geldingsduur het begrotingsjaar overschrijdt, behoort normaal te worden geboden door een organieke regeling vastgesteld bij een afzonderlijk decreet. Opdat een dergelijke subsidieregeling rechtsgrond zou kunnen blijven vinden in een begrotingsbepaling, is vereist dat de machtiging tot het verlenen van de subsidies van jaar tot jaar in de opeenvolgende begrotingen wordt herhaald.

¹ Die bepaling vormt de tegenhanger van artikel 12, derde lid, van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991. Dat artikel 12, derde lid, was van toepassing op de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest vóór de inwerkingtreding van hoger voornoemde wet van 16 mei 2003.

² Er dient beroep te worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, bij gebreke van een machtiging in artikel 3, derde lid, van de wet van 16 mei 2003 en in artikel 15 van het decreet van 23 december 2011, op grond waarvan de Regering de voorwaarden kan vaststellen waaronder toelagen kunnen worden toegekend.

2.2. Voor het ontworpen artikel 1 van het ontwerp, naar luid waarvan binnen de perken van de beschikbare begrotingskredieten de secretaris-generaal van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, de aankoop met het oog op de bestrijding van geluidshinder, van apparatuur voor geluidsmetingen door provinciebesturen, gemeentebesturen en politiezones, kan subsidiëren, wordt de rechtsgrond geboden door artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

3. De aanhef dient te worden aangepast gelet op hetgeen werd opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw A. SOMERS, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

P. LEMMENS